

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobců: **a) J. V., b) A. V., c) M. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasačních stížnostech žalobců a), b) a c) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 1. 2019, č. j. 39 A 2/2019 – 25,

t a k t o :

- I. Řízení o kasačních stížnostech žalobců **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Usnesením označeným v záhlaví Krajský soud v Ostravě vyloučil výrokem I. ve věci sp. zn. 39 A 1/2019 k samostatnému projednání žalobu žalobce a) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2018, č. j. 50/2018-510-RK/4. Výrokem II. krajský soud zamítl žádost žalobců b) a c) o částečné osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů a výrokem III. žalobu ve vztahu k nim odmítl, neboť shledal, že nejsou k podání žaloby aktivně legitimováni.

[2] Žalobci [dále též „stěžovatelé“ nebo „stěžovatel a)“, „stěžovatelka b)“ a „stěžovatel c)“] podali proti usnesení krajského soudu včas tři samostatné kasační stížnosti doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 25. 1. 2019, v nichž požádali o osvobození od soudních poplatků a navrhli ustanovení zástupce z řad advokátů. Kasační stížnosti byly odeslány e-mailem a podepsány elektronickým podpisem stěžovatele a). Dne 26. 1. 2019 byly Nejvyššímu správnímu soudu doručeny plné moci, jimiž stěžovatelka b) a stěžovatel c) zmocnili stěžovatele a) k tomu, aby za ně činil podání v řízení před soudy a správními orgány, a to v období od 20. 1. 2018 do 28. 2. 2019.

[3] Přípisem ze dne 31. 5. 2019, č. j. 5 As 22/2019 – 55, vyzval Nejvyšší správní soud každého stěžovatele k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů za účelem rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce. Vzhledem k tomu, že si stěžovatelé tyto písemnosti nepřevzali, byly tyto výzvy uloženy k vyzvednutí na poště dne 3. 6. 2019, a doručeny tedy byly shodně desátým dnem

od uložení, tedy dne 13. 6. 2019. Stěžovatelka b) ani stěžovatel c) na výzvu nikterak nereagovali.

[4] Přípisem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 6. 2019 požádal stěžovatel a) o prodloužení „*každé lhůty*“ do 1. 7. 2019 a o přerušení řízení, které odůvodnil nastalou životní a zdravotní situací a nutností přerušit řízení z důvodu předložení návrhu na zrušení § 36 odst. 3 s. ř. s. Ústavnímu soudu. Návrh na předložení věci Ústavnímu soudu byl také součástí tohoto přípisu.

[5] Nejvyšší správní soud fakticky poskytl stěžovateli a) prodlouženou lhůtu, stěžovatel a) však žádné údaje ohledně svých majetkových poměrů nedoložil. Zdejší soud následně nevyhověl žádosti stěžovatele a) na přerušení řízení a s ohledem na to, že stěžovatelé výzvu k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů neuposlechli, neboť stěžovatelka b) ani stěžovatel c) na ni nereagovali vůbec a stěžovatel a) nedoložil údaje ani v jím požadované lhůtě, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že neunesli důkazní břemeno ohledně splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud tak žádost stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků výrokem I. usnesení ze dne 16. 7. 2019, č. j. 5 As 22/2019 – 63, zamítl. Výrokem II. tohoto usnesení Nejvyšší správní soud zamítl také návrh stěžovatelů na ustanovení zástupce, výrokem III. vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení předmětného usnesení zaplatili každý jednotlivě soudní poplatek ve výši 5000 Kč, a výrokem IV. vyzval každého ze stěžovatelů, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení každý z nich předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[7] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo stěžovatelům shodně doručeno vhozením do schránky dne 26. 7. 2019, konec lhůty pro zaplacení soudního poplatku připadl na sobotu 10. 8. 2019, lhůta proto uplynula následujícího pracovního dne, v pondělí 12. 8. 2019. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatelé ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením poplatků za kasační stížnost neuhradili.

[8] Namísto toho stěžovatel a) již po uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku doručil Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. a 18. 8. 2019 dvě podání, jež se mají týkat všech řízení, která ve věcech stěžovatele a) Nejvyšší správní soud vede. První z těchto podání obsahuje mj. opětovný návrh na přerušení „*každého probíhajícího řízení*“, dále návrh na opětovné, blíže nespecifikované „*prodloužení každé lhůty*“, návrh prohlášení každého doručení od 15. 6. 2019 za neúčinné a konečně též opětovnou žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení advokáta. Nejvyšší správní soud ani v tomto případě neshledal důvody pro přerušení řízení a nemohl, po uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku, ani vyhovět případnému návrhu na její prodloužení. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné důvody, proč by výše zmiňované doručení výzvy stěžovateli a) k zaplacení soudního poplatku, které nastalo dne 26. 7. 2019, mělo být považováno za neúčinné. Ani na skutečnosti, že stěžovatel a) řádně nedoložil své majetkové poměry, se nic nezměnilo, a Nejvyšší správní soud není za této situace povinen rozhodovat o opětovné

pokračování

žádosti stěžovatele a) o osvobození od soudních poplatků ani o jeho opětovném návrhu na ustanovení zástupce. Pokud jde o druhé ze zmiňovaných podání, je označeno jako „*Zpětvzetí ve specifickém úzkém smyslu*“, dle jeho obsahu se však o zpětvzetí předmětné kasační stížnosti nejedná.

[9] Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasačních stížnostech stěžovatelů podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v relevantním znění, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[10] Jelikož bylo řízení o kasačních stížnostech stěžovatelů zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 22. srpna 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu